

sigter med de Foranstaltninger, som foreslaas i dette Lovforslag, er kendt. Disse Foranstaltninger skal føre til en Mildnelse af Krisen og en Formindskelse af Arbejdsløsheden derigennem, at Erhvervslivet kan faa den Støtte, som er nødvendig for at kunne sætte mere Produktion i Gang. Der er ingen Tvivl om, at Betingelsen for at faa Erhvervslivet i Gang er, at paa visse Omraader fornøden Kapital stilles til Raadighed. Dernæst, at Industriens Organisation moderniseres, og at Arbejdet paa Forøgelsen af Eksporten sættes i System, samt at de særlig ramte Industrier faar et særligt Kriseværn i en begrænset Tid. Dernæst er det utvivlsomt af Vigtighed, at Købekraften i Befolkningen bevares; og den stiger som bekendt, naar Folk kommer i Arbejde, men formindskes, naar flere sættes ud af Arbejde.

Lovforslagets enkelte Dele stemmer altsaa i Hovedsagen med de tilsvarende Dele af det førnævnte Lovforslag af 14. Oktober, men er dog ændret paa visse Punkter under Hensyn til de Forhandlinger, der fandt Sted den Gang, og til det nu fremrykkede Tidspunkt. Lovforslaget indeholder altsaa Bestemmelser om to Grupper af Foranstaltninger, som skal supplere hinanden, og hvis Maal er en almindelig Forøgelse af Beskæftigelsesgraden. Hvad angaar Ydelse af Kredit til Eksportindustrier, da foreslaar vi her at forøge Summen til 50 Mill. Kr. Det vil være bekendt, at der foreløbig er stillet til Raadighed og beslagnat et Beløb af 30 Mill. Kr. Der var i det Lovforslag, jeg fremsatte i Oktober, foreslaaet en Sum af 40 Mill. Kr., og jeg erkender, at paa dette Punkt maa vi naturligvis afvente Oplysninger af den højtærede Minister om, i hvilken Grad der er Krav paa Eksportkreditter, for at vi derigennem kan skønne over, hvorvidt det nævnte Tal nu ogsaa er det rigtige, eller hvorvidt der maaske kan være Grund til at gaa endnu videre. Af samme Kategori er Forslaget om at yde Industrier Hjælp til en systematisk Agitation og en Oplysningsvirksomhed med Eksport for Øje, og i Sammenhæng med disse Opgaver nævner jeg Bestemmelsen om, at der kan ydes Laan eller Kredit til Virksomheder og hele Fag, der vil gaa ind i en Koncentration, en Modernisering af Industrien med det Formaal at billiggøre Produktionen og derigennem aabne Mulighed for forøget Afsætning. At dels Modernisering af Industrien, dels Oparbejdelse af Eksport er Livsbetingelser for dansk Industri, har jeg tidligere fremhævet, og det er selvfølgelig ogsaa Livsbetingelser

for det danske Samfund, hvis man ikke meget snart vil tage under Overvejelse at iværksætte en storstilet Eksport af levende Mennesker. Det er klart, at saaledes som Tingene har artet sig gennem flere Aar, vil det danske Samfund ikke fortsat kunne taale en Befolkningsforøgelse, medens samtidig Erhvervsmulighederne formindskes. Man maa da vælge. Hvis man nu foretrækker at kaste sig ud i et Forsøg paa at eksportere i Tusindvis af danske Borgere, saa er det unægtelig en Vej, der kan vælges, men bedre vilde det sikkert være, om man gik ind i en Virksomhed med det Formaal at dygtiggøre dansk Erhvervsliv til Genoptagelse af den Opgave, som det er at skaffe tilstrækkelig Beskæftigelse for den voksende danske Befolkning.

Dernæst indeholder Forslaget ogsaa en Bestemmelse om Støtte til offentlige Arbejder efter samme Regler, som er kendt fra før, altsaa ved Laan til Kommuner, Amter og andre Institutioner, som kan ventes at ville iværksætte omfattende offentlige Foranstaltninger, idet vi ganske maa forkaste den Teori, der gaar ud paa, at det skulde være lykkeligt at spare paa saadanne Omraader; thi det betyder jo blot, at Arbejdsløsheden forøges, og at de økonomiske Vanskeligheder for hele Samfundet forstærkes.

Der er dernæst de kendte Forslag om Foranstaltninger, sigtende til at forhøje Ydeevnen af den danske Jord, altsaa om Støtte til Grundforbedringsarbejder, endvidere om forbedrede Betingelser for Driftslaaneforeninger, paa hvilket Punkt vi, som tidligere fremhævet, jo er særdeles villige til at medvirke til en Udvidelse af disse Foreninger til ogsaa at omfatte Gaardejere. Endvidere er der Bestemmelser om at yde Henstand med Afdragene til vanskeligt stillede Husmænd, til den Kategori, der paa Grund af Lovgivningen og Værdiforholdenes Forrykkelse maa siges at være særdeles vanskeligt stillede. Hvad angaar saadanne Interesser, som særligt er knyttet til Byerne, nævner jeg Bestemmelsen om at stille et forøget Beløb til Raadighed for fortsat Fremskaffelse af Boliger, altsaa en Forøgelse af Udlaansbeløbene med 7 Mill. Kr., saaledes at Mulighederne for at kunne fortsætte det afgjort nødvendige Boligbyggeri fremdeles bevares.

Dernæst er der, ligesom i det forrige Forslag, Bestemmelser, der hjemler Afgang til at yde Tilskud til hele Fag, Erhvervsgrupper eller til enkelte Virksomheder, som altsaa kan paavise, at de er